

ת"פ 44353/10-16 - מדינת ישראל נגד אושרי גיספאן מליחי

בית משפט השלום בכפר סבא

ת"פ 44353-10-16 מדינת ישראל נ' מליחי

לפני כב' השופט אביב שרון

בעניין: מדינת ישראל

ע"י ב"כ עו"ד צ'ארלס שרמן

נגד

אושרי גיספאן מליחי

ע"י ב"כ עו"ד גיל עשת

גזר דין

1. הנאשמת, כבת 36, אשר שימשה במועד הרלוונטי לכתב האישום כמנהלת גן לפעוטות, הורשעה על פי הודאתה בעבירות של אי הגשת 3 דו"חות תקופתיים (אישומים 1-3), בניגוד לסעיף 117(א)(6) לחוק מע"מ, תשל"ו-1975 בקשר לסעיף 67 לחוק ולתקנה 20 לתקנות מס ערך מוסף, תשל"ו-1976. באישומים 4-6 הודתה הנאשמת בכך שהגיעה להסדר תשלומים עם רשויות מע"מ בגין דו"חות המס לחודשים 2/15 ו-4/15 לפיו היתה אמורה לשלם סך של 28,168 ₪, אך לא עמדה בהסדר והוא בוטל. מאוחר יותר, הגיעה הנאשמת להסדר תשלומים חדש בגין דו"חות המס לחודשים 2/15, 4/15, 6/15 ו-8/15 לפיו היתה אמורה לשלם סך של 43,137 ₪, אך לא עמדה גם בהסדר זה ושילמה סך של 34,391 ₪ בלבד. כפועל יוצא מכך, שילמה הנאשמת את המס עבור דו"חות 2/15 ו-4/15, ולא שילמה את מלוא המס בעבור דו"ח 6/15. כמו כן, הנאשמת הגישה דו"ח תקופתי לחודש 10/15 ללא צירוף תשלום בסך של 12,203 ₪. בגין אישומים אלה הורשעה הנאשמת על פי הודאתה בעבירה של הפרת החובה לתשלום מס לתקופת הדו"ח עם הגשתו, בניגוד לסעיף 118 לחוק מע"מ יחד עם סעיף 88(א) וסעיף 23(ב)(ו) לתקנות מס ערך מוסף, תשל"ו-1976.

2. טרם טיעון לעונש נשלחה הנאשמת לשרות המבחן לצורך קבלת תסקיר וכן לממונה על עבודות השרות, לצורך קבלת חוות דעת בדבר כשירותה של הנאשמת לרצות עונש מאסר בעבודות שרות.

3. מתסקיר שרות המבחן עולה שמדובר בנאשמת כבת 36, נשואה ואם לשני ילדים בגילאים 4-6, מתגוררת

בדירה שכורה בהוד השרון. הנאשמת עבדה כסייעת בגן ילדים ובשנת 2014 פתחה גן פרטי. מאז ביצוע העבירות והליך פשיטת רגל שחוותה, השתלבה בלימודים בתחום מקצועות היופי. מזה כחצי שנה עובדת כסייעת בגן ילדים. הנאשמת נעדרת הרשעות קודמות ואין לחובתה תיקי משטרה פתוחים. הנאשמת שיתפה את שרות המבחן, בפתיחות, בנסיבות שעמדו בבסיס התנהגותה כמתואר בכתב האישום. לדבריה, רואה החשבון שלה התעכב בהגשת הדו"חות מפני שהיה במצב משפחתי מורכב. הכירה בכך שהיתה צריכה להתעקש עמו על מנת שיגיש את הדו"חות במועד. ביחס להפרת החובה לתשלום מס, מסרה שהעדיפה לשלם משכורות לעובדות ולהשלים התשלום למע"מ מאוחר יותר מיד כשיתאפשר לה. מסרה שניסתה לגייס כספים לתשלום החוב, ללא הצלחה. מסרה ששילמה הלוואות רבות נוספות שלקחה לפתיחת העסק. הנאשמת הודתה שפעלה בשיקול דעת מוטעה, לקחה אחריות על מעשיה ומסרה שהתנהלה בצורה לא מחושבת, לא מיטבית וביצעה טעויות רבות במהלך פתיחת העסק וניהולו. לאור קשיים כלכליים ורגשיים חשה שאינה מסוגלת לשאת בעומס והחליטה למכור את העסק, כשגם אז ביצעה טעויות מול הקונה שגזל ממנה כספים רבים. כיום נמצאת במצב כלכלי קשה ובהליך פשיטת רגל.

שרות המבחן התרשם שהנאשמת מתפקדת באורח תקין במסגרות חייה, גילתה יציבות בתחום התעסוקתי, אך לאור נסיבות משפחתה, מגיל צעיר ביצעה בתא המשפחתי תפקידים שונים אשר לא היו מותאמים לגילה. בבסיס העבירות עמד קושי בקבלת החלטות, קושי בהצבת גבולות ושיקול דעת מוטעה. אין לנאשמת דפוסים עברייניים מושרשים. ההליך המשפטי מהווה עבורה גורם מרתיע ומציב גבולות. היא הפיקה לקח ממעשיה ואינה מבצעת עבירות נוספות.

לאחר שקלול גורמי סיכון וסיכוי לשיקום, המליץ שרות המבחן להטיל על הנאשמת צו של"צ בהיקף נרחב של 220 שעות, אשר יהווה עבורה ענישה מתאימה, מוחשית, חינוכית וקונקרטית, שיקל עליה לשוב למעגל העבודה ולתפקוד נורמטיבי.

4. חוות דעת הממונה על עבודות שרות מצאה את הנאשמת כשירה לרצות עונש מאסר בעבודות שרות.

5. ב"כ המאשימה ביקש לקבוע מתחם עונש הולם הנע בין 3 ל-7 חודשי מאסר, לצד מאסר על תנאי וקנס כספי שלא יפחת מ-10,000 ₪. לדבריו, חרף הזמן הרב שחלף מאז ביצוע העבירות, הרי שלא שולם על חשבון החוב ולו שקל אחד, ועל כן הסיכוי שהחוב - או חלקו - ישולמו למדינה הוא אפסי, במיוחד כאשר הנאשמת מצויה בכינוס מאז נובמבר 2016. הוא הדגיש שהחוב **לרשויות המס עומד על כ-92,000 ₪**. התובע הדגיש את חומרת העבירות ואת הערכים החברתיים המוגנים שנפגעו שעניינם הפגיעה בשוויון בנשיאה בנטל המס וההשלכה על המשק הכלכלי בכללותו. לדבריו, יש להשית ענישה מוחשית למען יראו וייראו. לענין עתירת ההגנה להטיל על הנאשמת צו של"צ, כמומלץ על ידי שרות המבחן, טען ב"כ המאשימה כי לא מתקיימות בענייננו נסיבות חריגות ומיוחדות שיש להעדיף על פני עשרות ומאות מקרים של נאשמים אחרים שלא קיבלו את "הפריבילגיה" לרצות עונש של עבודות שרות לתועלת הציבור. לאור האמור לעיל, ועל סמך פסיקה התומכת בעמדתו העונשית, ביקש ב"כ המאשימה להשית על הנאשמת עונש מאסר לריצוי בעבודות שרות, לצד מאסר על תנאי וקנס כספי שלא יפחת מ-10,000 ₪.

6. ב"כ הנאשמת ביקש לאמץ את המלצות שרות המבחן ולהטיל על הנאשמת צו של"צ בהיקף נרחב של 220 שעות, שהוא שווה ערך בהיקפו, לטעמו, לחודשיים וחצי מאסר בעבודות שרות. לדבריו, הענישה היא לעולם אינדיבידואלית, ובנוף הפסיקה במסגרתה מוטלים עונשי מאסר לריצוי בעבודות שרות קיימים פסקי דין המטילים ענישה

בדמות צו של"צ. ב"כ הנאשמת תיאר את הסתבכותה הכלכלית של הנאשמת שנקלעה לקריסה כלכלית בעקבותיה לא יכולה היתה לעמוד בהסדר התשלומים אליו הגיעה עם המאשימה. לתמיכה בטענותיו הגיש הסניגור את תלושי המשכורת האחרונים של הנאשמת (נע"1) ואת צו כינוס הנכסים שניתן בעניינה (נע"2). עוד הפנה להודאה בהזדמנות הראשונה, לנטילת האחריות המלאה, להיעדר עבר פלילי ולאופק שיקומי ותעסוקתי כמצוין בתסקיר. הסניגור טען שהטלת עונש מאסר ולו בעבודות שרות יביא לפגיעה בתעסוקתה של הנאשמת. ב"כ הנאשמת הגיש פסיקה התומכת בעמדתו העונשית, ובמיוחד הפנה לעפ"ג (מחוזי חי') 24721-12-14 **מדינת ישראל נ' נחמני** (29.1.15), במסגרתו נדחה ערעור מדינה על גזר דין שהטיל על נאשמת, בנסיבות דומות, צו של"צ בהיקף של 250 שעות, לצד קנס כספי בסך 20,000 ₪.

דין והכרעה

7. עבירות המס פוגעות בקופה הציבורית, בעקרון השוויון לפני החוק, אשר עניינו תשלום מס אמת על ידי כלל הנישומים ונשיאה שווה בנטל המס, ובחיי הכלכלה התקינים במדינה. פסיקת בית המשפט העליון הדנה בחומרתן של עבירות כלכליות קובעת שאלה מבוצעות בדרך כלל על ידי אנשים נורמטיבים ונקבע כי הענישה בגין עבירות מס, ובכלל זה עבירות על חוק מס ערך מוסף, אמורה להביע את הפסול שבמעשה ואת הצורך להעביר מסר ענישה מרתיע כלפי הנאשמים וכלפי הציבור בכללותו:

"למותר לחזור ולהדגיש את חומרתן של העבירות הכלכליות מסוג אלה שנעברו על ידי המבקש, ואת הצורך להעביר מסר ענישה מרתיע לגביהן נוכח תוצאותיהן ההרסניות למשק, לכלכלה, לחברה, ולערך השוויון בעמידה בנטל המס שהוא אבן יסוד במערכת אכיפת חוק תקינה" (רע"פ 3757/04 **זידאן נ' מדינת ישראל** (31.5.04)); וראה גם רע"פ 3434/09 **הרפז נ' מדינת ישראל** (30.4.09).

8. בענייננו, מדובר בנאשמת אשר לא הגישה 3 דו"חות תקופתיים לשלטונות מס ערך מוסף עבור החודשים 12/15, 2/16, 4/16 ולא עמדה בהסדר התשלומים אליו הגיעה עם רשות המס; לאחר מכן הגישה דו"חות עבור חודשים 6/15 מבלי לשלם את מלוא סכום המס הנובע מהם. סך הכל חובה של הנאשמת לרשויות המס עומד על כ-90,000 ₪, היא לא הסירה את המחדל ואף אין צפי להסרת המחדל נוכח הליך פשיטת הרגל בו היא מצויה.

9. עיון בפסיקה הדנה במקרים בעלי נסיבות ביצוע דומות, דהיינו, אי הגשה של מספר דו"חות תקופתיים, כאשר סכום המס הנובע נע סביב 90,000 ₪ וכאשר המחדל לא הוסר מעלה שעל דרך הכלל מוטלים עונשי מאסר לריצוי בעבודות שרות, לצד קנסות בסכומים של אלפי שקלים.

[ראה סקירת הפסיקה שהובאה בגזר הדין בת"פ (שלום פתח-תקוה) 32519-03-13 **מע"מ פ"ת נ' א.ח. נירים בע"מ ואח'** (1.9.14). כן ראה: רע"פ 977/13 **משה אודיזי נ' מדינת ישראל** (20.2.13); עפ"ג (מחוזי מרכז) 51920-12-14 **מוסקוביץ נ' מדינת ישראל** (15.3.15); ת"פ (כ"ס) 17142-03-15 **מדינת ישראל נ' פודגייץ** (6.9.17); ת"פ (כ"ס) 63845-03-15 **מדינת ישראל נ' מיקרוטופטק מחשבים ודפוס דיגיטלי בע"מ** (26.10.17)].

יחד עם זאת, קיימת פסיקה, אמנם מעטה, במסגרתה נמנעים בתי המשפט מלהשית עונשי מאסר לריצוי בעבודות שרות ומסתפקים בענישה צופת פני עתיד או כזו הכוללת צו של"צ בהיקף נרחב.

[ראה: עפ"ג (מחוזי מרכז 37359-08-13 **מדינת ישראל נ' דניארוב** (28.1.14); ת"פ (פ"ת) 14624-03-16 מדינת ישראל נ' בן הרוש (3.7.17); ת"פ (רמלה) 20860-05-17 מדינת ישראל נ' קסטרו (2.12.18)].

10. נוכח מדיניות הענישה הנוהגת, כמפורט לעיל, אני קובע כי מתחם העונש ההולם את נסיבות ביצוע העבירות דן, נע בין תקופת מאסר קצרה לריצוי בעבודות שרות לבין 7 חודשי מאסר, לצד קנס כספי הנע בין 10,000 ₪ ל-30,000 ₪.

11. יחד עם זאת, נוכח האמור בתסקיר שרות המבחן החלטתי לסטות ממתחם העונש ההולם, וזאת מטעמי שיקום, כמפורט להלן:

מדובר בנאשמת כבת 36; נשואה ואם לשני ילדים קטינים; נעדרת כל עבר פלילי ואין לחובתה תיקים פתוחים; שרות המבחן התרשם מאשה נורמטיבית, יציבה תעסוקתית, שהסתבכותה בביצוע העבירות כאן באה על רקע קשיים כלכליים, כמו גם חוסר ניסיון בהפעלת עסק ושיקול דעת מוטעה; ניסיונותיה להגיע להסדר תשלומים עם רשות המס מעידה על כך שהיא לא התחמקה מתשלום מס, אלא התנהלה באופן מוטעה מתוך מחשבה שתצליח, לבסוף, לשלם את המס הנובע; כעת, היא מצויה בהליכים של פשיטת רגל; קיים חשש שהטלת עונש מאסר ולו לריצוי בעבודות שרות תביא להוצאתה ממעגל העבודה ותקשה עוד יותר על מצבה הכלכלי; הנאשמת כעת עובדת לפרנסתה כסייעת בגן ילדים ומשתכרת כ-4,800 ₪ בחודש; אין צפי שהנאשמת תפתח גן פרטי, או כל עסק פרטי אחר, ותשוב להסתבך בביצוע עבירות מס דומות; הנאשמת הודתה בהזדמנות הראשונה, נטלה אחריות ושרות המבחן התרשם שלהליך המשפטי היה אפקט מרתיע ומציב גבולות עבודה.

בנסיבות אלה, מצאתי לחרוג ממתחם העונש הראוי וזאת מטעמי שיקום, תוך חריגה, לחומרא, מהמלצת שרות המבחן לענין היקף צו השל"צ.

[ראה והשווה: עפ"ג (מחוזי חי') 24721-12-14 **מדינת ישראל נ' נחמני** (29.1.15), במסגרתו דובר בנאשמת שהורשעה על פי הודאתה ב-9 עבירות של אי הגשת דו"חות במועד, כשקרן המס הפלילית הנומינאלית שטרם הוסרה בעת מתן גזר הדין עמדה על 134,000 ₪. בית המשפט המחוזי דחה ערעור מדינה שהוגש על קולת עונש אשר ניתן בסטייה ממתחם העונש ההולם, בשל שיקולי שיקום, וכלל צו של"צ בהיקף של 250 שעות, לצד קנס כספי בסך 20,000 ₪].

12. לאור האמור לעיל, אני גוזר על הנאשמת את העונשים הבאים:

א. 6 חודשי מאסר על תנאי למשך 3 שנים מהיום והתנאי הוא שלא תעבור כל עבירה בניגוד לחוק מס ערך מוסף.

ב. קנס בסך 20,000 ₪ או 60 ימי מאסר תמורתו. הקנס ישולם ב-32 תשלומים, חודשיים, רצופים ושווים

החל ביום 15.4.19. לא ישולם תשלום במועד יעמוד מלוא הסכום לפירעון מיידי.

ג. הנאשמת תבצע 300 שעות של"צ, בהסכמתה וכמומלץ על ידי שרות המבחן בתסקירו מיום 20.1.19, בבית המתנדב בהוד השרון בתפקיד סיוע לצוות הביגודית וסיוע משרדי.

ד. אני מעמיד את הנאשמת בצו מבחן של שרות המבחן למשך שנה מהיום ועליה להיות בקשר עם שרות המבחן ולהישמע להוראותיו.

מובהר לנאשמת כי במידה ותפר את צו המבחן ובמידה ולא תבצע את צו השל"צ או שלא תישמע להוראות שרות המבחן, יהא רשאי בית המשפט להפקיע את צו המבחן ולשוב ולגזור את דינה מחדש.

שרות המבחן ידווח לבית המשפט עם סיום ריצוי עבודות השל"צ.

זכות ערעור לבית המשפט המחוזי מרכז בתוך 45 ימים.

ניתן היום, ט"ז אדר א' תשע"ט, 21 פברואר 2019, בנוכחות ב"כ המאשימה, הנאשמת ובא-כוחה.